

การออกแบบและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตร
ทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Digital Technology for Management of New Agricultural Learning Centers
according to the Philosophy of Sufficiency Economy

อนุมาศ แสงสว่าง¹ และ สรวุธ แดงมาก^{2*}

Anumas Sangsawang¹ and Sravudh Daengmak^{2*}

สาขาวิชาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร^{1,2*}

Department of Information System Faculty of Business Administrator, Rajamangala University of Technology
Phra Nakhon, Thailand^{1,2*}

E-Mail: anum.s@rmutp.ac.th¹, sravudh.d@rmutp.ac.th^{2*}

(Received: October 24, 2024; Revised: June 25, 2025; Accepted: June 25, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ 3) ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มบุคคลที่ดูแลและบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน 30 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) แบบประเมินการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัล และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิจัยพบว่า 1) ศูนย์การเรียนรู้ มีการนำแพลตฟอร์มเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการศูนย์การเรียนรู้ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการศูนย์การเรียนรู้ 2) ระดับการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ = 4.21) ผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศูนย์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.19) สรุปได้ว่า การออกแบบและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายในชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ทำให้ศูนย์การเรียนรู้ สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: เทคโนโลยีดิจิทัล, ศูนย์การเรียนรู้, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ABSTRACT

This research aims to 1) design and apply digital technology for managing the New Theory Agriculture Learning Center according to the Sufficiency Economy Philosophy in the community of Moo 4, Nong Chok District, Bangkok, 2) study the acceptance of digital technology for managing the New Theory Agriculture Learning Center according to the Sufficiency Economy Philosophy, and 3) evaluate user satisfaction with digital technology for managing the New Theory Agriculture Learning Center according to the Sufficiency Economy Philosophy. The sample group consists of 30 individuals who oversee and manage the New Theory Agriculture Learning Center, selected through purposive sampling. The research tools include 1) digital technology for managing the New Theory Agriculture Learning Center according to the Sufficiency Economy Philosophy, 2) a digital

technology acceptance assessment, and 3) a user satisfaction assessment regarding digital technology for managing the New Theory Agriculture Learning Center according to the Sufficiency Economy Philosophy. The research findings indicate that 1) the Learning Center has applied digital technology platforms for managing the Learning Center, and 2) the level of acceptance of digital technology is high ($\bar{x} = 4.21$). The evaluation of user satisfaction with the application of digital technology in managing the Learning Center is also high ($\bar{x} = 4.19$). In conclusion, the design and application of digital technology for managing the New Theory Agriculture Learning Center according to the Sufficiency Economy Philosophy within the community of Moo 4, Nong Chok District, Bangkok, enable the Learning Center to manage effectively using digital technology.

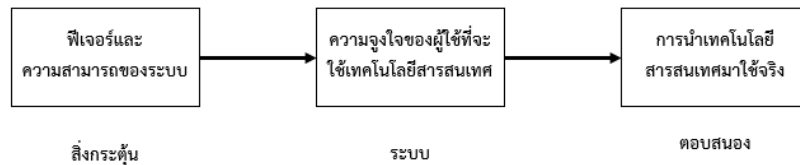
Keywords: digital technology , learning centers , philosophy of sufficiency economy

บทนำ

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลได้รับการพัฒนามีขีดความสามารถในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตความเป็นอยู่และรูปแบบในการทำธุรกิจของผู้คนทั่วโลก เทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ต่างก็ได้รับการพัฒนาต่อยอดขีดความสามารถเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม และที่สำคัญคือเกิดการขยายผลและสร้างรูปแบบการให้บริการใหม่ๆ ขึ้นมากว่าเดิม จึงเป็นเรื่องสำคัญที่คนทั่วโลกจำเป็นต้องปรับตัวและต้องเรียนรู้ให้เท่าทันกับทิศทางของเทคโนโลยีใหม่ๆ และเปิดใจที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะสามารถใช้ชีวิตอยู่ในโลกยุคใหม่ที่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้ชีวิตและทำธุรกิจโดยมีเทคโนโลยีเป็นตัวขับเคลื่อน [1] เทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามาเป็นตัวขับเคลื่อนโลกซึ่งส่งผลต่อบทบาทและความสำเร็จของธุรกิจทั้งปัจจุบันและอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยแนวโน้มของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาปรับเปลี่ยนกระบวนการทำธุรกิจและการตลาดสำหรับในปัจจุบันที่มีการแพร่หลายของอุปกรณ์สื่อสารหรือมือถือนั้น ส่งผลให้การทำธุรกิจได้ย้ายขึ้นมาอยู่บนสมาร์ตโฟนและอุปกรณ์สื่อสารทุกรูปแบบ การใช้งานบนเว็บไซต์ต้องทำการปรับให้ใช้งานได้กับอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ทุกรุ่น ทุกยี่ห้อ ให้ใช้งานง่าย สามารถทำธุรกรรมได้ทันที นอกจากการทำเว็บไซต์แล้ว การทำเพจและการโฆษณาบน Facebook , Line ยังเป็นอีกช่องทางที่ทำให้ธุรกิจสามารถเข้าถึงลูกค้าได้โดยไม่ต้องรอให้ลูกค้ามาใช้บริการที่หน้าร้าน ธุรกิจจึงสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของลูกค้าตัวอย่างเช่นพฤติกรรมการใช้มือถือที่ผู้บริโภคต้องการทำทุกอย่างให้ได้มากที่สุดเพื่อความรวดเร็วและสะดวกสบาย อีกทั้งข่าวสารหรือการโฆษณาทางดิจิทัลยังคงเป็นสิ่งที่ทรงอิทธิพล เทคโนโลยีดิจิทัลจึงมีอิทธิพลอย่างมากกับทั้งภาคเศรษฐกิจและภาคสังคมทั่วโลก ทั้งกับการดำเนินชีวิตของผู้คนและแนวทางการดำเนินธุรกิจขององค์กร ที่มีการนำเทคโนโลยีไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งก็จะทำให้ได้เห็นนวัตกรรมใหม่ๆ แห่งอนาคตกันมากขึ้น

ฤทัยกาญจน์ อินทร์แพง [2] ได้อธิบายเกี่ยวกับดิจิทัลแพลตฟอร์มว่าเป็นพื้นที่ในการอำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าและธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละฝ่าย โดยเครือข่ายสังคมออนไลน์ อาทิเช่น Facebook, Instagram, Line หรือเว็บไซต์ต่างๆ เช่น Amazon.com, Lazada.com ซึ่งเป็นหนึ่งในตัวอย่างของดิจิทัลแพลตฟอร์มที่สามารถเพิ่มโอกาสทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากมีนักพัฒนาซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชันเข้ามาพัฒนาฟังก์ชันการใช้งานหรือโปรแกรมเชื่อมโยงกับแพลตฟอร์มที่ก่อให้เกิดรูปแบบการบริการใหม่ๆ หรือนวัตกรรมทางธุรกิจใหม่ๆ ตลอดเวลา

Davis (1989) [3] เสนอแนวคิดพื้นฐานการยอมรับเทคโนโลยีในงานวิจัยของตัวเองโดยอธิบายเกี่ยวกับพีเจอร (คุณลักษณะพิเศษ) และความสามารถของระบบจะทำหน้าที่เป็นสิ่งกระตุ้น (Stimulus) หากได้ผลก็จะสร้างแรงจูงใจที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดขึ้นในระบบ (Organism) ของผู้ใช้ ผลที่ได้ก็คือผู้ใช้จะเกิดการตอบสนอง (Response) นั่นก็คือมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้งานจริง ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แสดงแนวคิดพื้นฐานของการยอมรับเทคโนโลยี [4]

แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี หรือ TAM (Technology Acceptance Model) เสนอโดย Davis (1985) [5] เป็นผู้นำเอาแนวคิดพื้นฐานของแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี มาผนวกกับทฤษฎีการกระทำอย่างมีเหตุผล สร้างเป็นแบบจำลองเพื่อใช้สำหรับอธิบายพฤติกรรมของผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยการประเมินระดับของการรับรู้ของผู้ใช้ที่มีต่อระบบ ความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนประกอบในแบบจำลองตามแนวคิดของ TAM เริ่มจากการพิจารณาถึงตัวแปรภายนอก (External Variables) ต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการรับรู้ของผู้ใช้ในสองลักษณะ คือ

1) การรับรู้ถึงความมีประโยชน์ (Perceived Usefulness) แสดงถึงระดับที่ผู้ใช้สามารถรับรู้ได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

2) การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้ (Perceived Ease of Use) แสดงถึงระดับที่ผู้ใช้เชื่อว่าไม่ต้องอาศัยความพยายาม (Free of Effort) ในการใช้งานระบบ ความหมายคือ หากผู้ใช้ไม่ต้องใช้ความพยายามมากในการใช้งาน ผู้ใช้จะรับรู้ว่าการใช้นั้นง่ายต่อการใช้งาน

พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรทรงสอนคนไทยให้ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต ซึ่งพระองค์ทรงเตือนเรื่องพออยู่พอกินมาตั้งแต่ปี 2517 ทรงเห็นว่าแนวทางการพัฒนาที่เน้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นหลักแต่เพียงอย่างเดียวอาจเกิดปัญหาได้ จึงทรงเน้นการพออยู่พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่ในเบื้องต้นก่อน เมื่อมีพื้นฐานความมั่นคงพร้อมพอสมควรแล้วจึงสร้างความเจริญและฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงหลายหน่วยงานได้มีกิจกรรมในการส่งเสริมที่หลากหลายซึ่งการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจในการสร้างต้นแบบในการส่งเสริมการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสถานที่ฝึกทักษะความชำนาญด้านการเกษตรที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถเรียนรู้ ฝึกทักษะความชำนาญที่เหมาะสมกับศักยภาพของตนเองควบคู่ไปกับการทำความเข้าใจแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงโดยการพัฒนาและสาธิตฐานการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีชุมชนเป็นศูนย์กลาง สอดคล้องตามหลักการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพื่อให้เกษตรกรได้มาเรียนรู้ร่วมกันและนำไปปฏิบัติ [6] ปัญหาหลักของเกษตรกรในอดีตจนถึงปัจจุบันที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การขาดแคลนน้ำเพื่อเกษตรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่เกษตรที่อาศัยน้ำฝน ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศที่อยู่ในเขตที่มีฝนค่อนข้างน้อยและส่วนมากเป็นนาข้าวและพืชไร่ เกษตรกรยังคงทำการเพาะปลูกได้ปีละครั้งในช่วงฤดูฝนเท่านั้น และมีความเสี่ยงกับความเสียหาย อันเนื่องมาจากความแปรปรวนของดินฟ้าอากาศและฝนทิ้งช่วง แม้ว่าจะมีการชลประทานหรือสระเก็บน้ำไว้ใช้บ้างแต่ก็มีปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นปัญหาให้น้ำใช้ไม่เพียงพอ รวมทั้งระบบการปลูกพืชไม่มีหลักเกณฑ์ใดๆ และส่วนใหญ่ปลูกพืชชนิดเดียว ด้วยเหตุนี้พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร จึงได้พระราชทานพระราชดำริเพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบความยากลำบากดังกล่าว ให้สามารถผ่านพ้นช่วงเวลาวิกฤติ โดยเฉพาะการขาดแคลนน้ำได้โดยไม่เดือดร้อนและยากลำบากนัก พระราชดำรินี้ ทรงเรียกว่า "ทฤษฎีใหม่" เป็นแนวทางหรือหลักการในการบริหารจัดการที่ดินและน้ำเพื่อการเกษตรในที่ดินขนาดเล็กให้เกิดประโยชน์สูงสุด แนวคิดในการดำเนินงานและการบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในทุกครั้งที่พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศนั้นได้ทรงถามเกษตรกรและทอดพระเนตรพบสภาพปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการปลูกข้าวและ

เกิดแรงดลพระราชหฤทัยอันเป็นแนวคิดขึ้นว่า 1) ข้าวเป็นพืชที่แข็งแกร่งมากหากได้น้ำเพียงพอจะสามารถเพิ่มปริมาณเมล็ดข้าวได้มากยิ่งขึ้น 2) หากเก็บน้ำฝนที่ตกลงมาไว้ได้แล้วนำมาใช้ในการเพาะปลูกก็จะสามารถเก็บเกี่ยวได้มากขึ้นเช่นกัน 3) การสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่บนวันแต่จะยากที่จะดำเนินการได้เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนและข้อจำกัดของปริมาณที่ดินเป็นอุปสรรคสำคัญ 4) หากแต่ละครัวเรือนมีสระน้ำประจำไร่นาทุกครัวเรือนแล้วเมื่อรวมปริมาณกันก็ย่อมเท่ากับปริมาณในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่แต่สิ้นค่าใช้จ่ายน้อยและเกิดประโยชน์สูงสุดโดยตรงมากกว่า [7]

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาว่าด้วยการดำรงอยู่ และการปฏิบัติตนของประชาชนโดย เริ่มต้นจากระดับครอบครัวเป็นสำคัญโดยคำว่า “ความพอเพียง” นั้นหมายถึง ความพอประมาณความมีเหตุผล รวมถึง ความจำเป็นที่จะต้องมีการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีพอสมควรต่อผลกระทบใดๆ ที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอก โดยต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังในการนำวิชาการมาใช้ในการ วางแผน การดำเนินการ ตลอดจนการใช้คุณธรรมประกอบการวางแผน การตัดสินใจและการกระทำทุกขั้นตอน จะเห็นได้ว่า การพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง ที่คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี โดยอาศัยความรู้ และคุณธรรมในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน [8] เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญา หรือแนวปฏิบัติ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรทรงปรารภจะให้รากแก้วในสังคมได้ยึดเป็นแนวดำรงชีวิตเพื่อความอยู่ดีกินดี ซึ่งองค์ประกอบสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงมีด้วยกัน 7 ข้อ คือ พึ่งพาตนเอง พอประมาณ เติบโตอย่างกลาง มีภูมิคุ้มกัน มีเหตุผล เป็นคนดี และรู้จักสามัคคี โดยหลักสำคัญทั้ง 7 ข้อนี้ คนทุกกลุ่มทุกอาชีพสามารถน้อมนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ [9]

ศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ฯ ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก จัดตั้งขึ้นโดยสำนักงานเขตหนองจอก มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นศูนย์องค์ความรู้ตามแนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ 9 ด้านการเกษตรแนวใหม่แบบพึ่งพาตนเอง และเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน โดยเปิดศูนย์การเรียนรู้ฯ เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2559 เวลา 09.00 น. ณ ศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ฯ ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก ภายในศูนย์การเรียนรู้ฯ มีห้องประชุมที่สามารถรองรับการประชุมจากหน่วยงานต่างๆ มีบ่อปลา นาข้าว โรงเพาะเห็ด เล้าเป็ด เล้าไก่ ลานตากข้าว โรงเรือนสำหรับเลี้ยงสัตว์ มีแปลงนาสาธิต ผักและนาข้าว ภายในศูนย์ฯ มีการทำการเกษตรอินทรีย์ มีการให้ความรู้ด้านเกษตรการทำนา การเพาะเห็ด การเพาะปลูกที่เป็นเกษตรอินทรีย์ มีเจ้าของพื้นที่เป็นผู้อำนวยการความสะดวกในด้านต่างๆ โดยผู้ที่สนใจเยี่ยมชมศูนย์การเรียนรู้ฯ สามารถแจ้งความประสงค์ในหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้มายังศูนย์การเรียนรู้ฯ ผ่านทางโทรศัพท์เท่านั้น ซึ่งทางศูนย์ฯ จะดำเนินการบริหารจัดการและประสานงานกับทางสำนักงานเขตเพื่อจัดหาวิทยากรบรรยายในหัวข้อที่ทางผู้เยี่ยมชมต้องการ นอกจากนี้ภายในศูนย์การเรียนรู้ฯ ยังมีการสร้างอาชีพเสริมโดยมีทำอาหารที่แปรรูปจากเห็ด สมุนไพร น้ำพริก ปลาเค็ม ปลาแดดเดียว กุ้งอบวุ้นเส้น ข้าวปลอดสาร ข้าวต้มมัด ซึ่งเป็นการต่อยอดจากวัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชน โดยเกษตรกรในชุมชนที่มีแผงในตลาดจะรับซื้อผลิตภัณฑ์ภายในศูนย์ไปขายที่ตลาด [10] ในปี 2563 ศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ฯ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร เผชิญกับปัญหาจากการเกิดสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ที่มีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง พื้นที่การเกษตรและพื้นที่สาธิตด้านการเกษตรต่างๆ เช่น แปลงนาสาธิต บ่อปลา โรงเรือนเพาะเห็ด เครื่องสีข้าวไม่ได้ถูกใช้งาน รูปแบบของกิจกรรมต่างๆ ภายในศูนย์ฯ ขาดการบริหารจัดการชาวบ้านภายในชุมชนขาดรายได้จากที่เคยมีรายได้จากการนำพืชผักการเกษตรภายในชุมชนที่มีการปลูกแบบอินทรีย์มาขายภายในศูนย์การเรียนรู้ฯ

เมื่อสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 เริ่มมีทิศทางที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการที่จะพลิกฟื้นศูนย์การเรียนรู้ดังกล่าวให้กลับมามีชีวิตอีกครั้งโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้

เรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคในปัจจุบันได้เป็นอย่างมาก การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ฯ การประชาสัมพันธ์ศูนย์การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล จะสามารถทำให้กลุ่มคนทั่วไปได้รู้จักและเข้ามาใช้บริการ และทำให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อออกแบบและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. เพื่อศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เกษตรทฤษฎีใหม่ [8]

ด้วยอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตรทรงได้พระราชทาน “ทฤษฎีใหม่” ในการจัดการพื้นที่ขนาดเล็กประมาณ 15 ไร่ เน้นการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนด้วยการจัดการไร่นาอย่างเหมาะสม มีการจัดสรรแหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรแบบผสมผสานให้ใช้ได้ในวันแล้ง ทั้งนี้เพื่อให้เกษตรกรเลี้ยงตัวเองได้ มีรายได้และอาหารไว้บริโภคตลอดปี เป็นการทำเกษตรกรรมที่ยั่งยืนสำหรับเกษตรกรชาวไทย และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชดำรัสว่า “...ถึงบอกว่าเศรษฐกิจพอเพียง และทฤษฎีใหม่ สองอย่างนี้จะทำความเจริญแก่ประเทศได้ แต่ต้องมีความเพียร แล้วต้องอดทน ต้องไม่ใจร้อน...”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชการที่ 9 ได้ทรงทำการศึกษาและวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับทฤษฎีใหม่มาเป็นเวลานานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 ในพื้นที่ส่วนพระองค์ขนาด 16 ไร่ 2 งาน 23 ตารางวา ใกล้วัดมงคลตาบลห้วยบง อำเภอมือง จังหวัดสระบุรี และทรงมอบให้มูลนิธิชัยพัฒนาที่ทรงจัดตั้งขึ้นมาเพื่อเสริมโครงการของรัฐซึ่งนี้ก่อนที่จะทรงนำเอกสารออกเผยแพร่ออย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2537 นั้น ทรงให้จัดตั้ง “ศูนย์บริหารพัฒนา” ตามแนวพระราชดำริอยู่ในความรับผิดชอบของมูลนิธิชัยพัฒนา เพื่อเป็นต้นแบบสาธิตการพัฒนาด้านการเกษตรโดยประสานความร่วมมือระหว่าง วัตถุประสงค์และรัฐ ทำการเผยแพร่อาชีพการเกษตรและจริยธรรมแก่ประชาชนในชนบท โดยทรงหวังว่าหากประสบความสำเร็จก็จะใช้เป็นแนวทางสาธิตในท้องที่อื่นๆ ต่อไป ทั้งนี้ในส่วนของการพัฒนาด้านการเกษตรนั้นก็คือแนวคิดและมรรควิธีที่รู้จักกันในนามแนวทางหรือหลักการของ เกษตรทฤษฎีใหม่ พระราชดำริ “ทฤษฎีใหม่” เป็นแนวทางหรือหลักการในการจัดการทรัพยากรระดับไร่นาคือที่ดิน และน้ำ เพื่อการเกษตรในที่ดินขนาดเล็กให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.2 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

อำพล เสนาณรงค์ [9] ได้กล่าวถึง เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญา หรือแนวปฏิบัติ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรทรงปรารถนาจะให้รากแก้วในสังคมได้ยึดเป็นแนวดำรงชีวิตเพื่อความอยู่ดีกินดี ซึ่งองค์ประกอบสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงมีด้วยกัน 7 ข้อ คือ พึ่งพาตนเอง พอประมาณ เติบโตอย่างยั่งยืน มีภูมิคุ้มกัน มีเหตุผล เป็นคนดี และรู้รักสามัคคี โดยหลักสำคัญทั้ง 7 ข้อนี้ คนทุกกลุ่มทุก อาชีพสามารถน้อมนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริประกอบหลักการหลักวิชา และหลักธรรมหลายประการ อาทิ

1. เป็นปรัชญาแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ

2. เป็นปรัชญาในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง
3. จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวทันโลกยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อให้สมดุล และพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้อย่างดี
4. ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน
5. จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน
6. จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ

2.3 เทคโนโลยีดิจิทัล

เทคโนโลยีดิจิทัล คือ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ หรือสิ่งของที่จับต้องไม่ได้ เช่น กระบวนการต่างๆ ที่มนุษย์พัฒนาขึ้น เพื่อช่วยในการทำงาน แก้ปัญหาต่างๆ และอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันโดยมีระบบประมวลผลที่ฉลาดขึ้นและมีความเป็นอัตโนมัติมากขึ้น [11]

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนา ดงสงคราม (2567). [12] ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลแคน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้สื่อดิจิทัล 2) ออกแบบตราสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลแคน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดมหาสารคาม 3) สร้างสื่อแนะนำผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลแคน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดมหาสารคาม และ 4) ศึกษาผลการทดลองใช้สื่อแนะนำผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลแคน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ จำนวน 20 คนกลุ่มลูกค้าทั่วไปจำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อตราสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน 2) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อดิจิทัลแนะนำผลิตภัณฑ์ชุมชน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อสื่อดิจิทัลแนะนำผลิตภัณฑ์ชุมชน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการศึกษาการส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้สื่อดิจิทัลองค์ประกอบของการส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้สื่อดิจิทัลประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 สื่อดิจิทัล (Digital Media) ส่วนที่ 2 การส่งเสริมการขาย (Promote Marketing) ส่วนที่ 3 การสื่อสารผู้ซื้อและผู้ขาย (Communication) และ ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ตลาด (Market Analysis) 2) การออกแบบตราสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลแคน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ตราสินค้าและฉลากสินค้า มี 2 กลุ่มได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์กระดืบข้าว และกลุ่มแปรรูปอาหาร ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของตราสินค้าและฉลากสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47) 3) การสร้างสื่อแนะนำผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลแคน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า มีองค์ประกอบของหน้าจอสื่อดิจิทัล 4 ส่วนได้แก่ (1) ชื่อหน่วยงาน (2) ตราสินค้า (3) พื้นที่นำเสนอ VDO และ (4) บทบรรยาย โดยเป็นสื่อแนะนำขั้นตอนการผลิตกระดืบข้าวของกลุ่มผลิตภัณฑ์กระดืบข้าว และขั้นตอนการทำไส้กรอกสมุนไพรของกลุ่มแปรรูปอาหาร ในรูปแบบวีดิทัศน์ มีความยาวไม่เกิน 5 นาที ที่นำเสนอในช่องทางออนไลน์ ทั้ง Facebook และ YouTube จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อสื่อแนะนำผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลแคน พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 4) การศึกษาผลการทดลองใช้สื่อแนะนำผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลแคน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผลิตภัณฑ์และกลุ่มลูกค้าทั่วไปมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.50)

ฐะณพงศ์ ศรีภาพสินธุ์ และ ฉัตรเมือง เป้ามานะเจริญ. (2564). [13] ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์การตลาดของธุรกิจชุมชน กรณีชุมชนหินตั่ง - บ้านดง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัด นครนายก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการณ์การผลิตสินค้า ข้อมูลผู้ผลิตสินค้า และผลิตภัณฑ์ชุมชน 2) พัฒนาสื่อดิจิทัลเพื่อการประชาสัมพันธ์ธุรกิจชุมชน และ 3) เพื่อประเมินประสิทธิภาพสื่อที่พัฒนาขึ้น การศึกษาครั้งนี้จะดำเนินการในชุมชนหินตั่ง และชุมชนบ้านดง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก การดำเนินการวิจัยจะแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาสภาพการณ์การผลิตสินค้าและบริการ และรูปแบบการดำเนินธุรกิจโดยการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ผลิตสินค้า 2) พัฒนาสื่อดิจิทัล และ 3) ประเมินประสิทธิภาพสื่อจากผู้เชี่ยวชาญ และประเมินจากการสำรวจความพึงพอใจผู้ใช้งานสื่อดิจิทัลที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่าในชุมชนหินตั่งและชุมชนบ้านดงมีการประกอบการธุรกิจในสองรูปแบบ คือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและการให้บริการ การประกอบการจะสนองต่อการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดดเด่นคือการแปรรูปผลไม้ ส่วนการให้บริการจะเป็นบริการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ในส่วนของการพัฒนาสื่อดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์จะพัฒนาสื่อเว็บไซต์และเฟสบุ๊กในลักษณะของบทความเชิงโฆษณา ผลการประเมินประสิทธิภาพสื่อโดยผู้เชี่ยวชาญมีประสิทธิภาพในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.32 และผู้ใช้สื่อมีความพึงพอใจ ค่าเฉลี่ย 4.40 สื่อดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะเด่นในเรื่องของการนำเสนอเนื้อหาประเภทศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรผสมผสานกับองค์ประกอบด้านภาพที่สวยงาม

โกสินทร์ ชำนาญพล และสุดาใจ โล่ห์วนิชชัย. (2562) [14] ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการณ์และความต้องการใช้งานเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนและ 2) พัฒนารูปแบบเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วย 1) ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 361 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถาม และ 2) นักวิชาการ ผู้แทนภาคธุรกิจผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนและผู้นำชุมชน จำนวน 40 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ประเด็นการสนทนากลุ่ม และประเด็นการเสวนา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการณ์ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่ใช้สมาร์ทโฟนเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ผู้ประกอบการมีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการทำธุรกิจออนไลน์อยู่ในระดับน้อย ส่วนใหญ่เป็นเพียงการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลทางธุรกิจ และใช้เฟสบุ๊คและไลน์ในการติดต่อสื่อสาร ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการประกอบการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประชาสัมพันธ์สินค้า เพื่อให้สามารถเพิ่มลูกค้าและยอดขาย โดยรูปแบบที่ต้องการคือการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่นเฟสบุ๊ค ไลน์ และเว็บสโตร์กลางการค้าขาย (E-Market Place) ที่สามารถใช้งานบนสมาร์โฟนได้เพราะจะทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าได้ตลอดเวลา 2. รูปแบบเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้น คือ “SMART Entrepreneur Model” มีองค์ประกอบหลัก 5 ประการได้แก่ 1) สื่อสังคมออนไลน์ (S: Social Media) 2) เครื่องมือทางการตลาด (M: Marketing Tools) 3) หน่วยงานช่วยเป็นที่ปรึกษา (A: Assistants) 4) การเผยแพร่สินค้าโดยนักรีวิวหรือภาพถ่าย (R: Reviewer & Influencer) และ 5) เทคโนโลยีดิจิทัล (T: Technology Digital) รูปแบบดังกล่าวผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในระดับดีมาก และผ่านการรับรองจากเวทีประชาคมแล้ว

อภิชาติ เหล็กดี. (2561). [15] วิจัยเรื่อง รูปแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการบูรณาการการเรียนการสอนสู่การบริการวิชาการชุมชน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์รูปแบบการประยุกต์ใช้

เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการบูรณาการการเรียนการสอนสู่การบริการวิชาการชุมชน 2) พัฒนากิจกรรมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลฯ 3) ทดลองใช้กิจกรรมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลฯ และ 4) ศึกษาผลการยอมรับกิจกรรมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลฯ กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวนทั้งสิ้น 34 คน และผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ กิจกรรมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และเครื่องมือของกิจกรรม ได้แก่ คู่มือ แบบประเมิน แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มี 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 นโยบาย หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ส่วนที่ 2 ทฤษฎีการเรียนรู้ PjBL ส่วนที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ส่วนที่ 4 เทคโนโลยีดิจิทัล และส่วนที่ 5 ตัวบ่งชี้ของกิจกรรม ความเหมาะสมของรูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49$, $S.D.=0.50$) 2) กิจกรรมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มี 4 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมวางแผนร่วมกัน กิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมประเมินผล และกิจกรรมการเผยแพร่ ความเหมาะสมของกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$, $S.D.=0.47$) 3) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถทำหรือปฏิบัติได้ เป็นแบบอย่างได้ ร้อยละ 80.88 สามารถทำหรือปฏิบัติได้ โดยต้องให้การแนะนำ ร้อยละ 17.16 และไม่สามารถทำหรือปฏิบัติไม่ได้ ร้อยละ 1.96 ผลการประเมินชิ้นงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, $S.D.=0.49$) ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$, $S.D.=0.44$) และความพึงพอใจที่มีต่อการบริการวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.74$, $S.D.=0.44$) 4) ความคิดเห็นที่มีต่อการยอมรับกิจกรรมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.85$, $S.D.=0.37$)

ทัศนัท ชูโตศรี และอนันตชัย เทียงดา. (2560). [6] วิจัยเรื่องการจัดการความรู้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงระดับอำเภอพุทธมณฑล บ้านผู้ใหญ่โตม จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพและปัญหาการจัดการความรู้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงระดับอำเภอพุทธมณฑล บ้านผู้ใหญ่โตม จังหวัดนครปฐม พบว่า ด้านคน มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี แต่มีปัญหาเรื่องการรวมกลุ่มของชาวบ้าน ด้านกระบวนการ หน่วยงานภาครัฐ ให้การสนับสนุนในการศึกษาดูงานสถานที่ต่างๆ แต่บางครั้งการศึกษาดูงานก็ไม่สามารถนำมาใช้ได้กับพื้นที่ของศูนย์การเรียนรู้ฯ ด้านสภาพการสร้างความรู้ในขั้นที่หนึ่ง: ฐานการผลิตความพอเพียง ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของศูนย์การเรียนรู้ฯ ปลูกพืชหลากหลายในพื้นที่ว่าง มีข้าวเป็นหลัก ปัญหาขาดงบประมาณสนับสนุนในช่วงแรก และชาวบ้านไม่มีพื้นที่ทำกินเป็นของตนเอง ด้านสภาพการสร้างความรู้ในขั้นที่สอง: รวมพลังเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความร่วมมือก็จะเป็นกลุ่มเพื่อนด้วยกัน ปัญหาคือชาวบ้านไม่ยอมลงมือทำ ด้านสภาพการสร้างความรู้ในขั้นที่สาม: ร่วมค้าขายสร้างเครือข่ายเศรษฐกิจชุมชน ไม่มีการรวมกลุ่มในรูปแบบสหกรณ์ ด้านการจัดเก็บ และการค้นคืนความรู้ ศูนย์มีการจัดทำแฟ้มผลงานต่างๆ จัดทำสื่อพาวเวอร์พอยต์ เฟสบุ๊ค ยูทูบ โปสเตอร์ และสัมภาษณ์ผ่านสื่อต่างๆ แต่ไม่มีการรวบรวมและจัดเก็บองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ ด้านการถ่ายทอดความรู้ และการใช้ประโยชน์ศูนย์ฯ เปิดให้คนเข้ามาศึกษาดูงานภายในศูนย์ฯ อย่างต่อเนื่อง แต่บางครั้งคนที่มาศึกษาก็ไม่สามารถนำความรู้ไปต่อยอดได้ และมีส่วนน้อยที่นำความรู้ไปปฏิบัติจริง ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ศูนย์ฯ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นหาข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต แต่ศูนย์ยังขาดแคลนในเรื่องอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) องค์ความรู้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงระดับอำเภอพุทธมณฑล บ้านผู้ใหญ่โตม จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วยองค์ความรู้ เรื่องการประกอบอาชีพแบบเศรษฐกิจพอเพียง แนวทางการปฏิบัติตนตามเศรษฐกิจพอเพียง การน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทางสายกลางตามแนว พระราชดำริมาปฏิบัติ ส่งเสริมการเรียนรู้ ด้วยฐานการเรียนรู้ต่างๆ ภายในศูนย์การเรียนรู้ฯ ประกอบด้วย ฐานพืชผักสวนครัวรั้วริมน้ำ ฐานเตาเผาถ่านและน้ำส้มควันไม้ ฐานโรงสีข้าว ฐานนาข้าวปลอดสารพิษ ฐานพลังงาน โซล่าเซลล์ ฐานการเรียนรู้อื่นๆ เช่น เลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ เลี้ยงปลา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือการวิจัย

- 1.1 เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
- 1.2 แบบสอบถามการยอมรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตามแนวคิดของตัวแบบการยอมรับเทคโนโลยี TAM (Technology Acceptance Model) [15]
- 1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงฯ

2. กลุ่มเป้าหมาย

- 2.1 ประชากรเป็นกลุ่มชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา หนองจอก กรุงเทพมหานครจำนวน ทั้งหมด
- 2.2 กลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกจากประชากรเป็นบุคลากรที่ดูแลและจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา หนองจอก กรุงเทพมหานครจำนวน 30 คน

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

- ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาตามขั้นตอน ดังนี้
- 3.1 ศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นภายในศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ณ ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก โดยการลงพื้นที่สำรวจ สังเกตการณ์สภาพแวดล้อมภายในศูนย์การเรียนรู้ และศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.2 ศึกษาความเป็นไปได้และค้นหาความต้องการโดยการ สัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ผู้ดูแลศูนย์การเรียนรู้ สมาชิกของศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก
 - 3.3 วิเคราะห์ความต้องการที่ได้จากการลงพื้นที่สำรวจ จากการสัมภาษณ์ และจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเป็นองค์ความรู้ถ่ายทอดให้กับทางศูนย์การเรียนรู้ โดยมีการจัดเสวนาให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ได้แก่ การใช้โปรแกรมสำหรับถ่ายภาพและวิดีโอ การตกแต่งภาพและตัดต่อวิดีโอ ความรู้ในการสร้างแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์
 - 3.4 ออกแบบและสร้างแพลตฟอร์มเทคโนโลยีดิจิทัล [16] สำหรับจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
 - 3.5 ทดสอบการใช้แพลตฟอร์มเทคโนโลยีดิจิทัลกับกลุ่มตัวอย่างโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินประสิทธิภาพของแพลตฟอร์มเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งการประเมินความสามารถของแพลตฟอร์มเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบประเมินที่ใช้ในการวิจัยดังนี้
 - 3.5.1 สร้างแบบประเมินซึ่งเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ และอาชีพ
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถของแพลตฟอร์มเทคโนโลยีดิจิทัล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ โดยงานวิจัยนี้มีการประเมินประสิทธิภาพใน 3 ด้านได้แก่ 1) ด้านองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ได้รับ 2) ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 3) ด้านผลลัพธ์การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

3.5.2 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของการประเมิน โดยประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) จำนวน 5 ท่าน หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) และนำแบบสอบถามมาปรับให้ตรงตามคำแนะนำ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน

3.5.3 นำแบบประเมินมาวิเคราะห์ระดับความเหมาะสมโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสำหรับการวิเคราะห์จะใช้ค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์การประเมิน คือ 4.51-5.00 หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก 3.51-4.50 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี 2.51-3.00 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง 1.51-2.50 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย และ 1.00-1.50 มีความสามารถอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5.4 ประเมินการยอมรับกิจกรรมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตามแนวคิดของตัวแบบการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model)

3.5.5 ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อแพลตฟอร์มเทคโนโลยีดิจิทัลที่สร้างขึ้น โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงฯ จากกลุ่มตัวอย่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์การเรียนรู้ฯ จำนวน 30 คน

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำผลที่ได้เทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 – 5.00 หมายความว่า ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 – 4.50 หมายความว่า ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 – 3.50 หมายความว่า ระดับปานกลาง

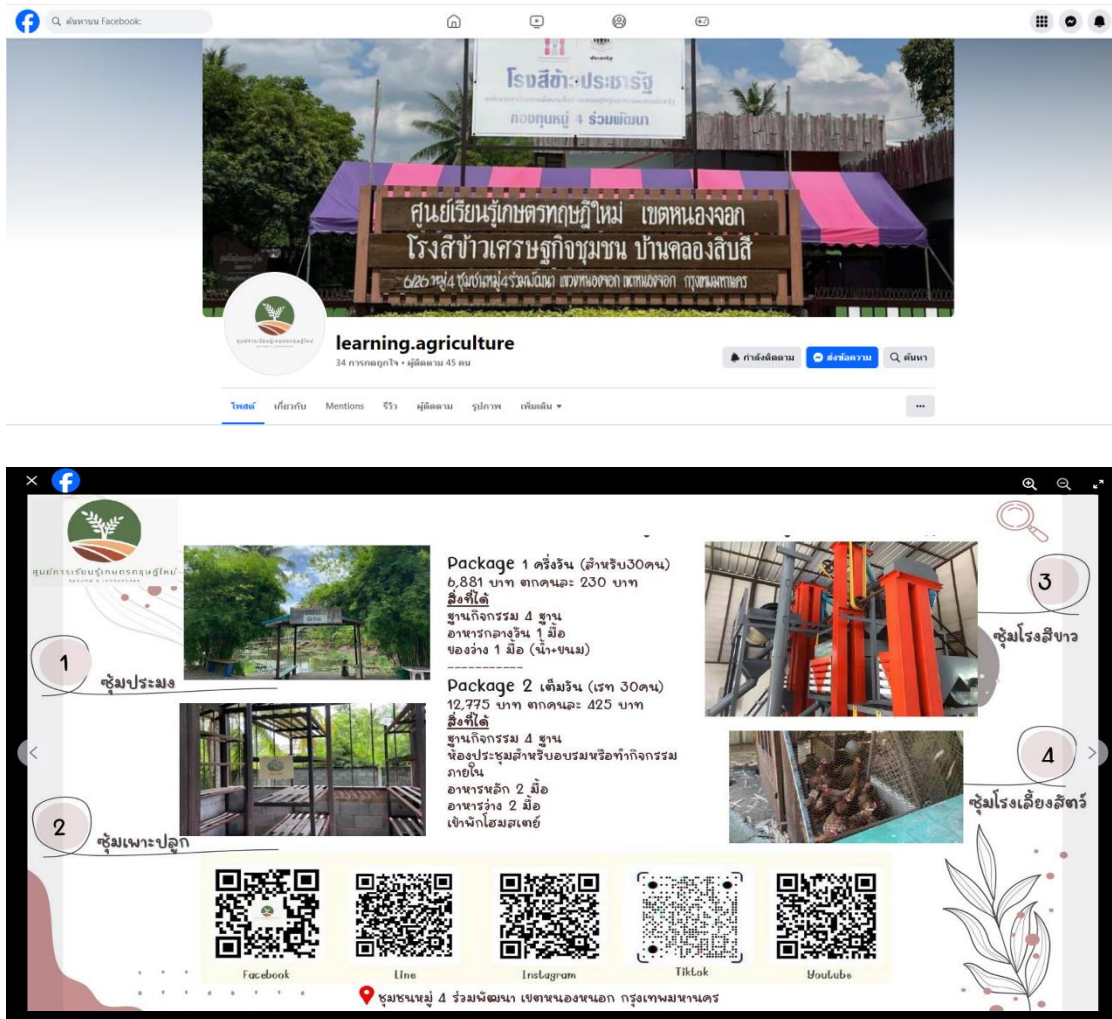
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 – 2.50 หมายความว่า ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.01 – 1.50 หมายความว่า ระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยการออกแบบและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

1.1 ศูนย์การเรียนรู้ฯ มีการใช้แพลตฟอร์มเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร โดยแพลตฟอร์มดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ศูนย์การเรียนรู้ แสดงข้อมูลข่าวสารและการให้บริการศูนย์การเรียนรู้ แสดงรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ มีการประชาสัมพันธ์แพคเกจกิจกรรมลงในแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ เพื่อเป็นทางเลือกให้กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่สนใจ ให้สามารถเข้ามาเลือกจองการใช้บริการเพื่อเรียนรู้การทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

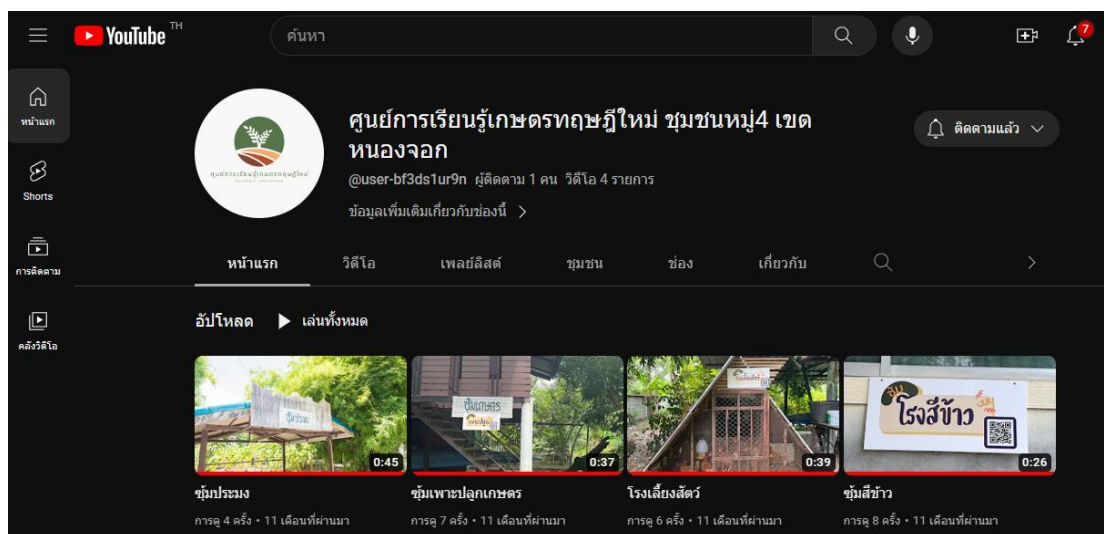

ภาพที่ 1 แสดง Facebook Fanpage ศูนย์การเรียนรู้ฯ

จากภาพที่ 1 แพลตฟอร์มเฟสบุ๊ก สำหรับแสดงข้อมูล ข่าวสารประชาสัมพันธ์ รวมถึงกิจกรรมที่ทางศูนย์การเรียนรู้จัดขึ้นเพื่อรองรับกับผู้สนใจเข้ามาใช้บริการ โดยมีการจัดแพคเกจกิจกรรมในรูปแบบดังนี้

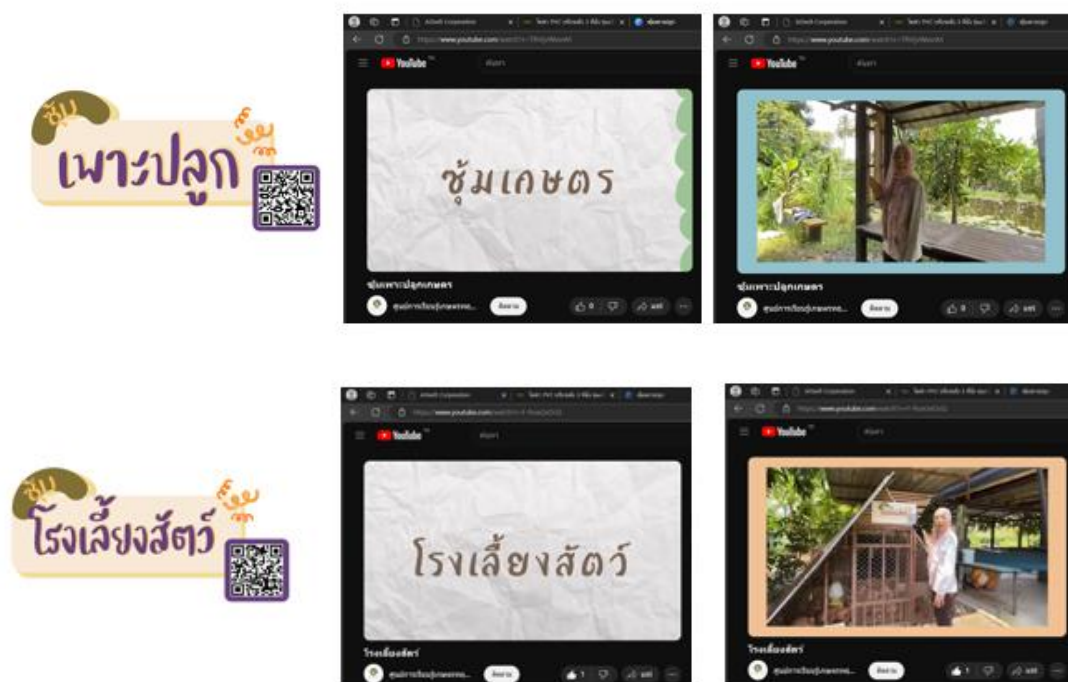
รูปแบบที่ 1 แพคเกจกิจกรรมแบบครึ่งวัน สำหรับผู้สนใจจำนวน 30 คน สิ่งทีกลุ่มผู้ใช้บริการจะได้รับคือการได้เรียนรู้ฐานกิจกรรม 4 ฐาน ประกอบด้วย ฐานการเพาะปลูก ฐานโรงเลี้ยงสัตว์ ฐานประมง และฐานโรงสีข้าว รวมอาหารกลางวันและของว่าง

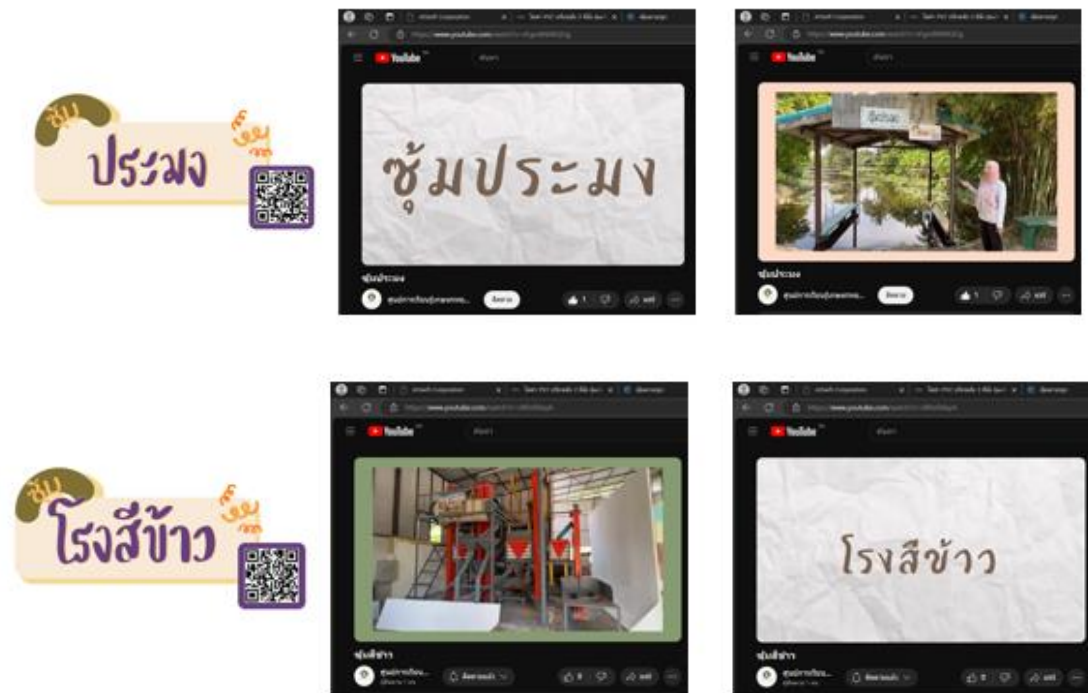
รูปแบบที่ 2 แพคเกจกิจกรรมแบบเต็มวัน สำหรับผู้สนใจจำนวน 30 คน สิ่งทีกลุ่มผู้ใช้บริการจะได้รับคือได้เรียนรู้ฐานกิจกรรม 4 ฐาน ประกอบด้วย ฐานการเพาะปลูก ฐานโรงเลี้ยงสัตว์ ฐานประมง และฐานโรงสีข้าว ทั้งยังสามารถใช้ห้องประชุมสำหรับอบรมหรือทำกิจกรรมต่างๆ อาหารหลัก 2 มื้อ อาหารว่าง 2 มื้อ เข้าพักโฮมสเตย์

ภาพที่ 2 แสดงช่อง Youtube ศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ฯ

จากภาพที่ 2 แสดงช่อง Youtube ศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ฯ เพื่อเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของทางศูนย์ฯ ผ่านซุ้มกิจกรรมต่างๆ

ภาพที่ 3 แสดงป้ายชื่อชุมและคลิปวิดีโออธิบายรายละเอียดแต่ละฐานการเรียนรู้ภายในศูนย์การเรียนรู้ฯ

จากภาพที่ 3 เป็นการนำเสนอสื่อดิจิทัลสำหรับอธิบายรายละเอียดแต่ละฐานการเรียนรู้ของแต่ละชุมภายในศูนย์การเรียนรู้ฯ โดยมีการสร้างคิวอาร์โค้ดบนป้ายชุมกิจกรรมสำหรับให้ผู้ใช้งานเพื่อสแกนเข้าชมวิดีโอแนะนำฐานการเรียนรู้ภายในชุมนั้นๆ

2. ผลการยอมรับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ผลการประเมินการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลของศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนาหนองจอก แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัล

รายการ	ห้	SD.	แปรผล
1. ด้านความง่ายต่อการใช้งาน	4.18	0.45	มาก
2. ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	4.24	0.46	มาก
โดยรวม	4.21	0.45	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการยอมรับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า การยอมรับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.45)

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเทคโนโลยีดิจิทัล

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเทคโนโลยีดิจิทัล

รายการ	$\bar{X}$	SD.	แปลผล
1. รูปแบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่น่าสนใจ	4.07	0.25	มาก
2. ความสะดวก ในการเข้าถึง	4.13	0.35	มาก
3. ความง่ายในการบริหารจัดการ	4.03	0.41	มาก
4. ความสามารถในการนำมาใช้ในการสื่อสารประชาสัมพันธ์	4.10	0.48	มาก
5. ความพึงพอใจโดยรวม	4.27	0.45	มาก
โดยรวม	4.19	0.09	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่ามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ 4.19, S.D. = 0.09)

อภิปรายผลการวิจัย

การออกแบบและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อภิปรายผลได้ดังนี้

กลุ่มชุมชนที่ดูแลศูนย์การเรียนรู้ฯ มีแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับประชาสัมพันธ์ศูนย์การเรียนรู้โดยมีการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ แสดงรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ภายในศูนย์การเรียนรู้ฯ และจากผลการประเมินความพึงพอใจจากผู้ใช้จำนวน 30 คน พบว่าผลการประเมินความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.19) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ดำเนินการแบบมีส่วนร่วมตั้งแต่การศึกษาบริบทสภาพแวดล้อมร่วมกับศูนย์การเรียนรู้ฯ อย่างใกล้ชิด มีการลงพื้นที่สำรวจสถานที่จริงครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา มีการสัมภาษณ์สังเกตการณ์ จัดเสวนา อบรม ให้ความรู้ เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนำไปต่อยอดแก่ผู้นำและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการบริการวิชาการ แสดงความคิดเห็น ซึ่งถือว่าเป็นการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ส่งผลให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูล สารสนเทศ และความต้องการ นำไปสู่การออกแบบและพัฒนาแพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ศูนย์การเรียนรู้ฯ จนทำให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ โกสินทร์ ชำนาญพล สุดาใจ โล่ห์วนิชชัย. (2562). [14] ที่มีการพัฒนารูปแบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ ที่มีการค้นพบว่า เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นองค์ประกอบหลักองค์ประกอบหนึ่ง ที่สามารถนำมาส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันทางการตลาดของผู้ประกอบการชุมชน “SMART Entrepreneur Model” ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาขึ้นจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจดิจิทัล การตลาดบนอินเทอร์เน็ต และการตลาดออนไลน์ที่จะทำให้ประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบด้วยคามมีสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ น่าสนใจ การทำการตลาดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งมีต้นทุนน้อย แต่ประสิทธิภาพสูง โดยเฉพาะการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่ทำได้อย่างรวดเร็ว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐะณพงศ์ ศรีกาฬสินธุ์ และ ฉัตรเมือง เผ่ามานะเจริญ (2564). ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์การตลาดของธุรกิจชุมชน กรณีชุมชนหินตั้ง - บ้านดงอำเภอมะนัง นครนายก จังหวัด นครนายก ซึ่งได้กล่าวว่า การเข้ามาของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต พาณิชนียอิเล็กทรอนิกส์และสื่อออนไลน์ทำให้ผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งที่ใช้ช่องทางการจัดจำหน่ายทางตรงผสมผสานกับ แอปพลิเคชันไลน์ และใช้เฟสบุ๊คเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็น (Internet Forum) และผลการพัฒนาสื่อดิจิทัลเพื่อประชาสัมพันธ์การตลาดของธุรกิจชุมชนของชุมชนหินตั้ง บ้านดง อำเภอมะนัง นครนายก จังหวัดนครนายก ที่อยู่ในรูปแบบเว็บไซต์ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อนำเสนอข้อมูลสารสนเทศผู้ผลิตสินค้า ข้อมูลสินค้าและการให้บริการต่างๆ และเพื่อเป็นการส่งเสริมการขายผ่านบทความเชิงโฆษณาโดยเว็บไซต์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของการประชาสัมพันธ์และชุมชน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการยอมรับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก และจากผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ฯ อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า ศูนย์การเรียนรู้ที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกันนี้ ควรมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปประยุกต์ใช้ เพื่อที่จะทำให้ศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงฯ ต่างๆ มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์ให้บุคคลทั่วไปและกลุ่มคนรุ่นใหม่เล็งเห็นถึงความสำคัญและนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันผ่านทางแพลตฟอร์มดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- [1] ไพโรจน์ ไววนิชกิจ. (2562). 10 เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่สำหรับโลกธุรกิจ. *วารสารกิจการสื่อสารดิจิทัล*, 3(3): 307-327.
- [2] ฤทัยกาญจน์ อินทร์แพง. (2556). *เทคโนโลยีใหม่สู่ AEC. โลกวันนี้วันสุข*. สืบค้นจาก <http://library.dip.go.th/multim5/News/2556/N07666.pdf>
- [3] Davis F. (1989). *Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology*. *MIS Q.*, (pp. 319-39).
- [4] Chuttur M. (2009). *Overview of the Technology Acceptance Model: origins, developments and future directions*. *Sprouts Work Pap Inf Syst.*, (pp. 1-21)
- [5] Davis F. (1985). *A technology acceptance model for empirically testing new end-user information systems: theory and results [doctoral dissertation]*. Cambridge (MA): MIT Sloan School of Management; 1985.
- [6] หัสนันท์ ชูโตศรี, อนันตชัย เทียงดา. (2560, 7-8 ธันวาคม). การจัดการความรู้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงระดับอำเภอพุทธมณฑล บ้านผู้ใหญ่โตนง จังหวัดนครปฐม. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 14: ตามรอยพระยุคลบาท เกษตรศาสตร์กำแพงแสน*.
- [7] มุลนิธิชัยพัฒนา. (2564). *ทฤษฎีใหม่ขั้นต้น การจัดสรรพื้นที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน*. สืบค้นจาก <https://www.chaipat.or.th/2010-06-03-03-39-51.html>.
- [8] สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. (2566). *เกษตรทฤษฎีใหม่*. สืบค้นจาก https://www.opsmoac.go.th/chachoengsao-article_prov-preview-421691791826
- [9] อำพล เสนาณรงค์. (2542). พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับการพัฒนาชาวไทย. ใน *เอกสารวิชาการ ประมวลบทความทางวิชาการเกษตร ปี 2538-2541*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการเกษตร.
- [10] อำไพ เต็ดดวง. (2564). *ความเป็นมาของศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ฯ [สัมภาษณ์] ผู้ดูแลศูนย์การเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา ชุมชนหมู่ 4 ร่วมพัฒนา เขตหนองจอก*.
- [11] พนิดา จำจด. (2561). *การศึกษาศมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานของบุคลากร สังกัดสำนักงาน กศน. [การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ)]*. สาขาวิชาบริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ สำหรับนักบริหาร คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบค้นจาก https://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2018/TU_2018_6003010367_9704_10828.pdf
- [12] กาญจนา ดงสงคราม (2567). การพัฒนาสื่อดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลแคน อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารวิชาการการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ*, 10(1): 110-124
- [13] ธนะพงศ์ ศรีกาฬสินธุ์ และฉัตรเมือง ผ่านานะเจริญ. (2564). การพัฒนาสื่อดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์การตลาดของธุรกิจชุมชน กรณีชุมชนหินตั้ง-บ้านดง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 9(1): 11-21
- [14] โกสินทร์ ชำนาญพล และสุดาใจ โล่ห์วันชัย. (2562). การพัฒนารูปแบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ. *วารสารราชพฤกษ์*, 17(2): 130-138
- [15] อภิชาติ เหล็กดี. (2561). รูปแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการบูรณาการการเรียนการสอนสู่การบริการวิชาการชุมชน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(3): 2613-2631
- [16] พิรธรอง รามสุต. (2565). *แพลตฟอร์มดิจิทัล. วารสารกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์*. 1(2): 1-36